

172.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1950 r.

w sprawie przyznania niektórym kategoriom pracowników państwowych dodatków uzasadnionych specjalnymi warunkami służby.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) — Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwała:

I. Pracownikom państwowym, objętym art. 4 pkt. 5) ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39), a szeregowanym do grup V—I oraz objętym art. 4 pkt. 3), a zatrudnionym na stanowiskach administracyjnych, szeregowanych do tychże grup lub równorzędnych, o ile wykazują ponadprzeciętną inicjatywę oraz posiadają wybitną znajomość i znaczną praktykę w zakresie powierzonych im spraw, a w szczególności fachowcom technikom, zatrudnionym w administracji państwowej, — może właściwy Minister przyznać specjalny dodatek do uposażenia w wysokości nie przekraczającej 50% uposażenia zasadniczego danego pracownika.

Pod określeniem „właściwy Minister” rozumie się Ministra, który dysponuje kredytami na płace pracowników objętych niniejszą uchwałą.

Pracownikom państwowym I i II instancji urzędów zespolonych dodatek ten przyznaje, na wniosek właściwego Wojewoicy, Minister Administracji Publicznej w porozumieniu z resortowym Ministrem.

Pracownikom państwowym objętym art. 37 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 4 lutego 1949 r., specjalny dodatek do uposażenia przyznaje szef właściwego urzędu.

II. Dodatek, o którym mowa w ust. I, może być przyznawany w granicach ilości stanowisk, ustalanych globalnie dla każdego resortu na okres jednego roku, w drodze uchwały Prezydium Rządu.

III. Przyznanie dodatku specjalnego następuje na zgóry ustalony okres czasu. Właściwy Minister, a w odniesieniu do pracowników wymienionych w ust. I zd. 4 s. f właściwego urzędu, może przedłużyć okres pobierania dodatku, jak również — w razie stwierdzenia, że wyniki działania pracownika nie są zadowalniające — wstrzymać wypłacanie dodatku przed upływem określonego terminu.

IV. Ministrowie i szefowie właściwych urzędów będą przyznawać dodatek, o którym mowa w tej uchwale, kierując się zasadą, że dodatek ten może być przyznawany jedynie niewielkiej ilości pracowników o wyjątkowych kwalifikacjach.

Wysokość dodatku, w granicach 50% uposażenia zasadniczego, winna być ustalona na podstawie indywidualnej o eny kwalifikacji i stopnia odpowiedzialności pracownika.

Ministrowie, względnie szefowie właściwych urzędów powiadomią co miesiąc Prezesa Rady Ministrów o wykozystaniu niniejszej uchwały, dołączając imienny spis osób, którym przyznany został ten dodatek, wraz z uzasadnieniem, zgodnie z instrukcją, którą wydał Prezes Rady Ministrów.

V. Dodatek, o którym mowa w niniejszej uchwale, nie może być przyznany tym pracownikom państwowym, którzy na mocy szczególnych przepisów otrzymują ponad wyjątkowe, obliczane według zasad obowiązujących w odniesieniu do ogółu pracowników państwowych, jakkolwiek dodatkowe stałe wynagrodzenie za czynności dodatkowe lub zleczone albo kwalifikacje specjalne, lub dodatkowe wynagrodzenie, uzależnione od ilości i wyników wykonanej pracy.

VI. Dodatek, o którym mowa w niniejszej uchwale, nie podlega podatkom i od wynagrodzeń.

VII. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu i wszystkim zainteresowanym Ministrom.

VIII. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

173.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1950 r.

w sprawie wynagradzania pracowników Głównej Komisji Arbitrażowej za prace w godzinach nadliczbowych.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39), Rada Ministrów uchwała:

§ 1. Pracownikom Głównej Komisji Arbitrażowej przyznaje się za udział w posiedzeniu zespołu orzekającego, odbywającym się w godzinach pozaurzędowych, bez względu na czas jego trwania, odrębne wynagrodzenie w następującej wysokości:

radcom Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej do spraw orzecznictwa	750.— zł
st. inspektorom, st. radcom, inspektorom i radcom Głównej Komisji Arbitrażowej	500.— zł
referendarzom, nodreferendarzom i sekretarzom Głównej Komisji Arbitrażowej	400.— zł

§ 2. Łączna suma wynagrodzenia, przewidzianego w § 1, nie może w ciągu miesiąca przekraczać należności, przypadającej za udział w ośmiu posiedzeniach, bez względu na ilość posiedzeń, w których pracownik uczestniczył na zlecenie swej władzy przełożonej w ciągu tego miesiąca.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrowi Skarbu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 15 listopada 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

174.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1950 r.

w sprawie powołania Kolegiów w naczelnych władzach państwowych.

Rada Ministrów uchwała:

§ 1. 1. W Ministerstwach oraz w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego tworzy się Kolegia, działające pod przewodnictwem Ministra względnie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Kolegia noszą nazwę „Kolegium Ministerstwa (nazwa)” względnie „Kolegium Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego”.

§ 2. 1. W skład Kolegium wchodzi Podsekretarze Stanu w Ministerstwie oraz członkowie, mianowani i odwoływani przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra z grona pracowników zajmujących kierownicze stanowiska w danym resorcie.

2. Zastępcą Przewodniczącego Kolegium jest Podsekretarz Stanu, wyznaczony przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra.

3. Członkowie Kolegium, mianowani na podstawie § 2 ust. 1, mogą w stosunkach urzędowych obok dotychczasowego tytułu używać tytułu „Członek Kolegium Ministerstwa (nazwa)”.

§ 3. 1. Kolegium jest stałym organem doradczym Ministra.

2. Minister poddaje obradom Kolegium sprawy, wymienione w § 4.

3. W przypadkach nagłych Minister może nie poddać sprawy (§ 4) pod obrady Kolegium, obowiązany jest jednak zawiadomić o tym Kolegium na najbliższym posiedzeniu.

§ 4. Do zakresu działania Kolegium należy:

1) rozpatrywanie i uchwalanie projektów planów pracy Ministerstwa oraz sprawozdań o wykonaniu tych planów;

2) rozpatrywanie i uchwalanie projektów zbiorczych planów gospodarczych resortu oraz sprawozdań o wykonaniu tych planów;

3) systematyczne rozpatrywanie sprawozdań o pracy departamentów (biur) i komisji, działających w danym Ministerstwie, jak również centralnych urzędów i instytucji podległych Ministrowi;

4) rozpatrywanie i uchwalanie projektów planów i metod sprawozdania pracy jednostek organizacyjnych, określonych pod 3);

5) rozpatrywanie i uchwalanie planu pracy i periodycznych wyników kontroli wewnętrznej w resorcie;

6) rozpatrywanie i uchwalanie projektów ustaw, dekreto-ów i ważniejszych rozporządzeń, inicjowanych przez Ministerstwo;

7) rozpatrywanie i uchwalanie projektów instrukcji, okólników i zarządzeń Ministerstwa w sprawach, które Minister uzna za zasadnicze;

8) inne ważniejsze sprawy, dotyczące działalności resortu, poddane pod obrady Kolegium przez Ministra.

§ 5. Uchwały Kolegium zapadają większością głosów.

§ 6. 1. Uchwały Kolegium mają charakter doradczy, nie są ogłaszane i wymagają zatwierdzenia przez Ministra.

2. Uchwały Kolegium, zatwierdzone przez Ministra, stanowią podstawę dla zarządzeń Ministra i wprowadzane są w życie jedynie w drodze jego zarządzeń.

3. Minister może postanowić ogłoszenie zatwierdzonej uchwały Kolegium, albo też zakomunikować ją w inny sposób podległym sobie organom.

§ 7. 1. W przypadku niezatwierdzenia uchwały Kolegium przez Ministra, Minister obowiązany jest zawiadomić o tym Prezesa Rady Ministrów.

2. Członek Kolegium może o uchwale Kolegium, zapadłej wbrew jego głosowi i zatwierdzonej przez Ministra, zawiadomić — z zachowaniem drogi służbowej — Prezesa Rady Ministrów.

§ 8. Kolegia działają na podstawie regulaminu, uchwalonego przez Kolegium i zatwierdzonego przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra.

§ 9. Postanowienia §§ 2 — 8 stosuje się odpowiednio do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z tym, że w skład Kolegium wchodzi z urzędu Zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, uprawnienia Ministra przysługują Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a zastępcą przewodniczącego Kolegium jest jeden z Zastępców Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 10. Postanowienia niniejszej uchwały nie dotyczą Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 11. 1. Terminy utworzenia Kolegiów na podstawie niniejszej uchwały ustala Prezydium Rządu.

2. Prezydium Rządu może w drodze wyjątku uchwalić powołanie Kolegium w centralnych urzędach, podległych Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów lub Ministrom, przy odpowiednim zastosowaniu postanowień niniejszej uchwały.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

175.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1950 r.

w sprawie wprowadzenia systemu wynagrodzeń akordowych dla pracowników zatrudnionych przy przebudowie ustroju rolnego.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 roku o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla pracowników zatrudnionych przy przebudowie ustroju rolnego dodatek do uposażenia, uzasadniony specjalnymi warunkami ich pracy, którego wysokość zależna jest od stopnia przekroczenia ustalonych norm pracy.

2. Normy indywidualne stosuje się przy pracach polowych, pomiarowo-urzędniczych, wykonywanych przez mierniczych wykonawców, normy zespołowe przy pracach kameralnych, wykonywanych przez pozostałych pracowników przebudowy ustroju rolnego.

§ 2. Wynagrodzenie akordowe za prace kameralne nie może przekroczyć w stosunku miesięcznym dla jednego pracownika I instancji — 8.000 zł.

§ 3. Normy pracy (§ 1) oraz zasady wynagrodzenia akordowego dla pracowników I instancji i ewentualnie normy pracy i zasady wynagrodzenia pracowników II instancji oraz poszczególnych pracowników Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

176.

OKÓLNİK Nr 3

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1950 r.

w sprawie przewozów pracowników do pracy własnym taborem zakładu pracy na terenie całego kraju z wyjątkiem m. st. Warszawy.

Sprawa dowożenia pracowników do miejsca pracy i odwożenia ich do domu własnym taborem zakładu pracy istnieje na terenie całego kraju. Dla m. st. Warszawy została ona już uregulowana okólnikiem Nr 17 w sprawie likwidacji przewozów pracowników własnym taborem z dnia 3 sierpnia 1949 r. Pozostaje więc do unormowania dowóz pracowników na pozostałym obszarze.

Dowozów własnym taborem nie można kategorycznie zakazać, ponieważ w wielu przypadkach jest to jedyny dostępny środek transportowy. Niemniej jednak należy dążyć do tego, aby stosowany był on tam, gdzie jest to niezbędnie konieczne.

Mając na względzie zarówno dobro świata pracy, jak też interes Skarbu Państwa, zarządzam, co następuje:

1. Wykonywanie dowozów pracowników do miejsca pracy i odwożenia ich do domu własnym taborem zakładów pracy jest po dniu 31 marca 1950 r. bez zezwolenia Ministerstwa Komunikacji zabronione.

2. Istotnym warunkiem dla uzyskania zezwolenia na odwożenie pracowników do miejsca pracy własnym taborem zakładu pracy jest autorytatywne stwierdzenie:

1) że zachodzi brak dogodnych połączeń środków komunikacji publicznej lub niemożność dostosowania godzin pracy do rozkładu jazdy tych środków;

2) że zachodzi niemożność uruchomienia stałych lub doraźnych kursów samochodów P.K.S., względnie wynajmowania tych samochodów do tej pracy za opłatą od kilometra.

3. Wniosek zakładu pracy o zezwolenie na odwożenie pracowników powinien być złożony do miejscowego wojewody (w m. Łodzi do Prezydenta Miasta), który po zapiniowaniu prześle go wraz z zaświadczeniem właściwego oddziału P.K.S. do Ministerstwa Komunikacji.

4. Ministerstwo Komunikacji może upoważnić wojewodów do udzielania omawianych zezwoleń według wskazówek ustalonych przez to Ministerstwo.

5. Zezwolenia będą wydawane z klauzulą ich ważności aż do odwołania.

6. Wojewódzkie władze administracji ogólnej czuwać będą nad prawidłowością wykonywania przewozów oraz likwidować będą powstałe niedociągnięcia.

7. Pracownicy korzystający z omawianych przewozów powinni posiadać zaświadczenia stwierdzające opłacenie miesięcznej należności za przejazd.

8. Opłatę za przejazd oblicza się w wysokości równej opłacie kolejowej za bilet pracowniczy miesięczny na daną odległość.

9. Ministerstwo Komunikacji jest upoważnione do wydawania szczególnych zarządzeń, mających na celu usprawnianie przewozów pracowników własnym taborem zakładów pracy.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

177.

OKÓLNİK Nr 4

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 stycznia 1950 r.

o samochodach funkcyjnych, o służbowym i pozasłużbowym używaniu pojazdów mechanicznych, o garażowaniu oraz wprowadzaniu kontroli społecznej w gospodarce samochodowej.

I. Samochody funkcyjne.

Uzupełniając i zmieniając przepisy o samochodach funkcyjnych zawarte w okólniku Nr 19 z dnia 22 maja 1948 r. w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych (Monitor Polski z 1948 r. Nr A-69, poz. 545 i z 1949 r. Nr A-3, poz. 24) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z ważnością od dnia 1 stycznia 1950 r. zwalnia się osobowe samochody funkcyjne (F) z ograniczeń promienia wyjazdów.